

258

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 grudnia 1999 r.

w sprawie ratyfikacji Umowy między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r.

1. Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XVIII ust. 3 Umowy między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r., został złożony dnia 21 września 1999 r. Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki dokument przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do wyżej wymienionej umowy.

Zgodnie z art. XVIII ust. 3 umowy weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 21 października 1999 r.

2. Zgodnie z art. XVIII ust. 2 umowy weszła ona w życie dnia 23 sierpnia 1953 r.

3. Następujące państwa stały się stronami wyżej wymienionej umowy w podanych niżej datach:

Belgia	23 sierpnia 1953 r.
Dania	27 czerwca 1955 r.
Francja	23 sierpnia 1953 r.
Grecja	25 sierpnia 1954 r.
Hiszpania	9 września 1987 r.
Kanada	27 września 1953 r.

Luksemburg	18 kwietnia 1954 r.
Niderlandy	18 grudnia 1953 r.
Norwegia	23 sierpnia 1953 r.
Portugalia	22 grudnia 1955 r.
Republika Federalna Niemiec	1 lipca 1963 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	23 sierpnia 1953 r.
Turcja	17 czerwca 1954 r.
Włochy	21 stycznia 1956 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	12 czerwca 1954 r.

4. Równocześnie podaje się do wiadomości, że podczas składania dokumentów ratyfikacji zostały złożone przez następujące państwa podane niżej oświadczenia:

BELGIA, LUKSEMBURG, NIDERLANDY

Oświadczenie zawarte w dokumencie ratyfikacji:

„Podpisując w dniu dzisiejszym Umowę dotyczącą statusu sił zbrojnych Państw Traktatu Północnoatlan-

tyckiego, pełnomocnicy Królestwa Belgii, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Królestwa Niderlandów składają następujące oświadczenie:

Siły zbrojne Królestwa Belgii, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Królestwa Niderlandów, ich personel cywilny i ich członkowie nie mogą powoływać się na postanowienia niniejszej umowy dla żądania na terytorium jednego z wyżej wymienionych Państw jakiegokolwiek zwolnienia, które nie przysuguje im na terytorium swojego własnego Państwa, odnośnie do cel, podatków i innych opłat, które zostały lub zostaną poddane unifikacji na mocy konwencji, które zostały lub zostaną zawarte w celu realizacji Unii Gospodarczej Belgii, Luksemburga i Niderlandów."

PORTUGALIA

Oświadczenie towarzyszące podpisaniu dotyczy stosowania umowy tylko na „terytorium Portugalii kontynentalnej”.

Oświadczenie zawarte w portugalskim dokumencie ratyfikacji:

„Rząd Portugalski oświadcza, że w stosunku do Państw członkowskich, które dołączyły lub w przyszłości dołączą do swych dokumentów ratyfikacji niniejszej umowy zastrzeżenia lub oświadczenia, rezerwuje sobie prawo stosowania zasady wzajemności przy interpretacji i wykonywaniu odpowiednich postanowień."

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

Dokument ratyfikacji zawiera następujące oświadczenie:

„Warunkiem Senatu, który uzależnia opinię i wyrażenie zgody na ratyfikację niniejszej umowy, jest, aby żadne postanowienie umowy nie zmniejszyło, nie ograniczyło ani nie zmieniło prawa Stanów Zjednoczonych Ameryki do ochrony swojego bezpieczeństwa poprzez wyłączenie lub wydalenie osób, których obecność na terytorium Stanów Zjednoczonych może naruszyć ochronę lub bezpieczeństwo państwa, oraz aby żadna osoba, której obecność na terytorium Stanów Zjednoczonych może naruszyć ochronę lub bezpieczeństwo państwa, nie miała prawa do wjazdu lub pozostania na terytorium Stanów Zjednoczonych.

Przedstawiając opinię i wyrażając zgodę na ratyfikację Senat rozumie, iż:

1. Postanowienia art. VII dotyczące jurysdykcji karnej nie tworzą precedensu dla przyszłych umów.

2. Jeżeli osoba podlegająca jurysdykcji wojskowej Stanów Zjednoczonych ma być sądzona przez organy Państwa przyjmującego, Głównodowodzący Siłami Zbrojnymi Stanów Zjednoczonych w danym Państwie zbada przepisy prawne tego państwa ze szczególnym odniesieniem do gwarancji proceduralnych zawartych w Konstytucji Stanów Zjednoczonych.

3. Jeżeli w opinii Głównodowodzącego, zważywszy na wszelkie okoliczności sprawy, istnieje niebezpieczeństwo, że oskarżony nie będzie chroniony z powodu braku lub odmowy przyznania praw konstytucyjnych, jakie posiadałby w Stanach Zjednoczonych, Głównodowodzący zażąda od organów Państwa przyjmującego zrzeczenia się jurysdykcji, zgodnie z postanowieniami art. VII ust. 3(c) (który wymaga od Państwa przyjmującego życzliwego rozpatrzenia takiego wniosku) oraz w przypadku gdy organy te odmówią zrzeczenia się jurysdykcji, Głównodowodzący zwróci się do Departamentu Stanu o wysłanie takiego żądania drogą dyplomatyczną, a notyfikacja w tej sprawie zostanie przekazana przez Sekcję Wykonawczą do Komitetów Służb Zbrojnych Senatu i Izby Reprezentantów.

4. Przedstawiciel Stanów Zjednoczonych wyznaczony przez Szefa Misji Dyplomatycznej, w uzgodnieniu z wyższym przedstawicielem wojskowym Stanów Zjednoczonych w Państwie przyjmującym, będzie uczestniczył w procesie, który został wytyczony przez organy Państwa przyjmującego jakiegokolwiek osobie na podstawie umowy, a każde uchybienie postanowieniom art. VII ust. 9 umowy będzie przekazane Głównodowodzącemu Sił Zbrojnych Stanów Zjednoczonych w tym państwie, który z kolei zwróci się do Departamentu Stanu o podjęcie odpowiednich działań w celu ochrony praw oskarżonego, a notyfikacja w tej sprawie zostanie przekazana przez Sekcję Wykonawczą do Komitetów Służb Zbrojnych Senatu i Izby Reprezentantów."

5. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym złożą dokumenty przystąpienia do wyżej wymienionej umowy, można uzyskać w Departamencie Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *B. Geremek*